

Madagaskar moja misja

Autor: Zdzisław Grad
08.08.2007.

Początek działalności misyjnej Werbistów na Madagaskarze to rok 1990. To oficjalna data, w dniu 7 X, w święto Matki Bożej Różańcowej, pierwsza grupa Werbistów objęła w posiadanie dystrykt Vohilava w diecezji Mananjary. W skład 1-szej grupy, która zapoczątkowała działalność misyjną w diecezji wchodził czterech werbiści z Indonezji. Przybyli oni na Madagaskar, do diecezji Mananjary położonej na Wschodnim Wybrzeżu od strony Oceanu Indyjskiego. Zaproszenie do Werbistów skierował ówczesny biskup diecezji Mananjary - Xavier TABAO, s.j. Malgasz z pochodzenia i członek plemienia Antambahoaka, które zamieszkuje Mananjary.

Historia SVD na Madagaskarze

Początek działalności misyjnej Werbistów na Madagaskarze to rok 1990. To oficjalna data, w dniu 7 X, w święto Matki Bożej Różańcowej, pierwsza grupa Werbistów objęła w posiadanie dystrykt Vohilava w diecezji Mananjary. W skład 1-szej grupy, która zapoczątkowała działalność misyjną w diecezji wchodził czterech werbiści z Indonezji. Przybyli oni na Madagaskar, do diecezji Mananjary położonej na Wschodnim Wybrzeżu od strony Oceanu Indyjskiego.

Zaproszenie do Werbistów skierował ówczesny biskup diecezji Mananjary - Xavier TABAO, s.j. Malgasz z pochodzenia i członek plemienia Antambahoaka, które zamieszkuje Mananjary.

4 IX 1992 roku przybywa druga grupa Werbistów (3 osoby) do diecezji Mananjary, aby wesprzeć misyjną działalność. W skład tej grupy wchodzi dwaj Polacy: o. Zdzisław Grad i o. Krzysztof Pawlukiewicz. Przybycie nowych współbraci pozwala na bardziej dynamiczny rozwój powierzonego terenu misyjnego. Nabiera rozmachu praca w dystrykcie Mahavoky i powstaje nowy dystrykt Pangalana, tuż nad brzegiem Oceanu i wzdłuż Kanału wodnego Pangalana. Organizatorem dystryktu Pangalana jest o. Zdzisław Grad, svd i za jego przyczyną buduje się Kościół w Ambohitsara poświęcony Matce Bożej - Królowej Pangalany. Oprócz Kościoła powstaje Grota na wyspie Ambohitsara Nord. Przy tej grocie corocznie gromadzą się chrześcijanie z całego dystryktu wraz ze swoimi rodzinami, aby upraszać błogosławieństwo Boże za przyczyną Maryi - Królowej Pangalany. W 1997 roku o. Zdzisław sprowadza z Polski obraz Matki Bożej namalowany na wzór malgaski, i ten to obraz zostaje umieszczony w kościele, który staje się „lokalnym sanktuarium maryjnym”.

CHARAKTER DZIAŁALNOŚCI MISYJNEJ SVD NA MADAGASKARZE

Działalność misyjna w diecezji Mananjary, gdzie pracują Werbiści, to klasyczna pierwsza ewangelizacja. Teren objęty działalnością jest bardzo rozległy. Obecnie Werbiści obsługują 4 dystrykty i główną parafię w Mananjary.

Dystrykty:

1. Vohilava - 70 wiosek
2. Mahavoky - 75 wiosek
3. Pangalana - 60 wiosek
4. Tsiatosika - 20 wiosek

Każdy dystrykt posiada stację główną, tzw. centrum, w którym zamieszkuje wspólnota misjonarzy. Z tego centrum misjonarze wyruszają w głąb dystryktu, w busz do oddalonych wiosek, na tzw. tournée. Taka wizyta może trwać do 10 dni. Misjonarz przechodzi z wioski do wioski, animuje, naucza katechizmu, przygotowuje do sakramentów, odprawia msze św. i inne celebracje w zależności od potrzeb, spotyka się z grupami pastoralnymi dzieci, młodzieży i starszych.

Ważnym elementem ewangelizacji jest prowadzenie grup pastoralnych i organizowanie dla nich regularnych zjazdów, które służą jako forma animacji i umocnienia więzów wiary.

W diecezji Mananjary jedna ze sprawdzonych i skutecznych form ewangelizacji i animacji jest organizowanie corocznych wielkich pielgrzymek dla każdego dystryktu. To one są rocznymi popularnymi rekolekcjami. Taka pielgrzymka trwa kilka dni i w jej program wchodzi czas modlitwy, czas celebracji i

czas rekreacji (tworzenie chrześcijańskiej kultury). Dla malgasy bycie „razem”; to czas tworzenia i pogłębienia wzajemnej solidarności, wspólnego świętowania, posiłku i dzielenia się wiarą.

Śpiew i taniec odgrywają ogromnie ważną rolę w kulturze malgaskiej. Można by powiedzieć, że gdyby Pan Jezus urodził się na Madagaskarze to Ewangelia byłaby wyśpiewana. Wykorzystując te dane rodzimej kultury misjonarze tworzą grupy śpiewacze, które animują liturgię dodając jej splendoru i ciepła malgaskiego. Ogromna ilość piosenek jest tworzona spontanicznie przez wszystkie grupy wiekowe. Piosenki ewangelizują i wnikają w kulturę i środowisko malgaskie.

Inna forma ewangelizowania, to tzw. Sokajy czy „wspólnoty podstawowe”;. Głównie Werbiści w diecezji Mananjary opowiadają się za tą formą misjonowania, która łączy w sobie opcję na rzecz pełnego rozwoju człowieka, tego duchowego i tego materialnego. Żyjąc w kraju tak skrajnie ubogim jak Madagaskar, nie można ograniczać się tylko do sakramentów.

„Caritas”; – to szeroko pojęta otwartość misjonarzy na ubogich, których są tysiące w każdym regionie. Do troski o ubogich zaliczyć trzeba wiele inicjatyw tworzenia lokalnych Przychodni, w których biedni mogą liczyć na podstawową pomoc lekarską. Dodać trzeba też spontaniczne gesty i inicjatywy, w których chodzi o ofiarę na chleb codzienny, czyli ryż.

Szkoły – troska o alfabetyzację czy o formalne wykształcenie, to inna szeroka gałąź misyjnej działalności. Oświata idzie w parze z ewangelizacją.

Grupy modlitewne – chodzi głównie o służbę omdalania chorych czy zranionych duchowo i psychicznie, a nawet na ciele wskutek tradycyjnych rytów pogańskich. Grupy charyzmatyczne dotychczas działają sprawnie pod patronatem i na terenie powierzonym misjonarzom Werbistom.

Charyzmat werbistowski i misje

Działalność misyjną na Madagaskarze Werbiści próbują naznaczyć swoim charyzmatem, który się przekłada na:

- a/ popieranie pokoju i sprawiedliwości,
- b/ tworzenie apostołatu biblijnego,
- c/ używaniu współczesnych metod i środków komunikowania /radio, TV, prasa itd./,
- d/ tworzenia świadomości misyjnej w lokalnych, młodych Kościołach.

W diecezji Mananjary Werbiści od początku przejęli prowadzenie Diecezjalnego Centrum Formacji Katechetycznej i Biblijnej. Przez to Centrum przewijają się wszyscy katechiści, którzy są odpowiedzialni za wspólnoty chrześcijan w buszu.

Grupa tego Centrum od kilku już lat regularnie przygotowuje programy radiowe o treści religijnej i misyjnej. W tej chwili Werbiści pomagają formować diecezjalną ekipę radiową, która rozpocznie wkrótce prowadzenie swojej stacji lokalnej.

W myśl swego charyzmatu, we wspólnotach już bardziej zaawansowanych, Werbiści tworzą Grupy biblijne, które uczą się modlić Słowem Bożym i pogłębiają znajomość Biblii.

W ramach grup podstawowych jedna z konkretnych inicjatyw jest stworzenie tzw. Banku Solidarności, którego idea jest udzielanie mikro-kredytu głównie dla ubogich kobiet.

Obecnie na Madagaskarze jest 20 Werbistów z 9 krajów, w tym 5 Polaków. Międzynarodowość to charyzmat werbistowski, którym świadczą o jedności wszystkich ludzi w wierze i miłości.